

РЕШЕНИЕ

№ 15846

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1313** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.194 от ЗДСЛ.

Образувано е по жалба на М. А. Д. от [населено място] срещу Заповед №8121Н-266/20.01.2026 година на Министър на вътрешните работи,с която последният на основание чл.90,ал.1,т.3 от ЗДСЛ наложил дисциплинарно наказание-“ Отлагане повишението в ранг с една година“ за извършено нарушение на чл.89,ал.2, т.1 и чл.89,ал.2,т.5 от ЗДСЛ на М. А. Д. на длъжност- Заместник- директор в ДПСК- МВР.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена извън двумесечният срок по чл.94, ал.1 от ЗДСл, като на Министъра на вътрешните работи нарушенията и нарушителят са били известни на дата 16.10.2025 година, когато е постъпила Докладната записка при него и началната дата на двумесечният срок е датата на образуване на дисциплинарното производство -22.10.2025 година и от тази дата се счита, че тече двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание. Сочи се още, че с Писмото, с което са изискани писмени обяснения,не са посочени за какви обстоятелства се изискват писмените обяснения и липсват в заповедта съображения относно цялостното му поведение, като заповедта е немотивирана относно това как органът е преценил кое дисциплинарно наказание да се наложи, още повече, че липсва вреда, която да е настъпила и заповедта е издадена в нарушение на нормата на чл.91 от ЗДСЛ- не е мотивирана, и е налице превишаване на правомощия от член на състава на Дисциплинарния съвет, като е започнал още на 17.10.2025 година да изисква документи, преди да е образувано дисциплинарното производство, заповедта за образуване на дисциплинарното производство и няма редовно

образувано дисциплинарно производство. Сочи се още, че не е доказано извършването на нарушенията, посочени в заповедта. Иска се отмяна на същата и се претендират и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- М. А. Д. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването- Министър на вътрешните работи редовно и своевременно призован, се представлява от юриконсулт С. редовно упълномощена, която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 8121з-350/25.03.2022 година на Министър на вътрешните работи на основание чл.95,ал.1 и ал.2 във връзка с чл.6 от ЗДСЛ е назначен Дисциплинарен съвет в МВР с подробно посочени поименно- Председател и Заместник- председател, както и редовни и резервно членове за срок от 3 години считано от 01.12.2021 година и определил Правила за работата на Дисциплинарния съвет .

Със Заповед №К-8121К-4427/04.04.2024 година на Министър на вътрешните работи М. А. Д. е преназначен на длъжността - Заместник- директор на Дирекция“ Пресцентър и връзки с обществеността“ при МВР за неопределено време – от датата на встъпване в длъжност .

Със Заповед № 8121К-10952/15.07.2024 година на Министър на вътрешните работи М. А. Д. е преназначен на длъжността Заместник- директор на Дирекция „ Пресцентър и стратегически комуникации“ при МВР за неопределено време считано от 15.07.2024 година.

Със Заповед № 8121з-1691/06.12.2024 година Министър на вътрешните работи назначил Дисциплинарен съвет в състав – подробно посочен в Заповедта за срок от три години – считано от 02.12.2024 година и определил Правила за работата на Дисциплинарния съвет.

На 16.10.2025 година до Министър на вътрешните работи е депозирана Докладна записка от Директор на Дирекция“ Пресцентър и стратегически комуникации“, с която е предложено да се образува дисциплинарно производство срещу служителя М. А. Д. на длъжност- Заместник- директор и е предложено да бъде отстранен от работа .

Със Заповед № 8121К—11551/22.10.2025 година Министър на вътрешните работи е разпоредено Дисциплинарния съвет в МВР, назначен със Заповед № 8121з -1691/06.12.2024 година на Министър на вътрешните работи да се образува дисциплинарно дело срещу държавния служител М. А. Д. – Заместник – директор на Дирекция „ Пресцентър и стратегически комуникации“ в МВР, който да изясни фактите и обстоятелствата , посочени в Докладната записка от 16.10.2025 година.

На 22.10.2025 година Председател на Дисциплинарен съвет при МВР образувал дисциплинарно дело срещу М. А. Д. пред Дисциплинарния съвет , заемащ длъжността- Заместник- директор ДПСК, свикал заседание на Дисциплинарния съвет в МВР и насрочил провеждането на първото заседание по дисциплинарно дело , което да се проведе в централната сграда на МВР на 23.10.2025 година от 14,00 часа, посочил дневния ред на заседанието .

Със Заповед от 22.10.2025 година на Министър на вътрешните работи оспорващият е временно отстранен от работа.

На 23.10.2025 година е проведено заседание на Дисциплинарния съвет, в което са обективирани извършените действия и необходимостта от събиране и на допълнителна информация.

На 07.11.2025 година е проведено второ заседание на Дисциплинарния съвет, с което е прието, че за изясняване на фактите и обстоятелствата по дисциплинарното дело следва да се събере допълнителна информация, като за заседанието на Дисциплинарния съвет е съставен протокол.

На 04.12.2025 година е проведено заседание на Дисциплинарния съвет, като е прието Решение, че са налице основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на оспорващия и предложено да му бъде наложено дисциплинарно наказание-“Отлагане повишението в ранг с една година“ .

На 16.2.2025 година Д. съвет приел Решение № 8121р-13399, с което е установено, че оспорващият е извършил нарушение на служебните си задължения, посочени в мотивите на решението и е изразено Становище, че следва да се ангажира Дисциплинарната отговорност на оспорващия, като му се наложи дисциплинарно наказание „ Отлагане повишението в ранг с една година“.

На 19.12.2025 година до оспорващия е изпратена Покана за запознаване с материалите по административната преписка, за изслушване и е определен срокът за даване на писмени обяснения, по реда на чл.93,ал.1 от ЗДСЛ от страна на Министър на вътрешните работи и е поканен на 08.01.2026 година от 10 часа да се яви при Дисциплинарно- наказващия орган в сградата на МВР за запознаване с материалите по дисциплинарната преписка и на 08.01.2026 година да се яви в сградата на МВР в кабинета на Министъра на вътрешните работи за изслушване .

Поканата е връчена на оспорващия на дата 07.01.2026 година.

На 07.01.2026 година е съставен Протокол за запознаване на държавен служител с материалите от воденото дисциплинарно производство, като протоколът е подписан от оспорващия с възражения, че не приема отразеното и събраното в хода на дисциплинарното производство.

На 08.01.2026 година Министър на вътрешните работи изслушал оспорващия, за което е съставен Протокол, приложен на лист 54 от делото, като му е даден срок до 17: 00 часа на 12.01.2026 година да представи и писмените си обяснения.

На 12.01.2026 година, оспорващият депозирал своите писмени възражения, в които подробно изразил несъгласието си с твърденията за извършените от него дисциплинарни нарушения.

На 20.01.2026 година до Министър на вътрешните работи е депозирана Докладна записка от Директор на Дирекция“ Човешки ресурси“, с която е предложена да се ангажира дисциплинарната отговорност на оспорващия .

Върху Докладната записка е поставена резолюция от Дисциплинарно- наказващия орган, че определя на оспорващия дисциплинарно наказание „ Отлагане повишението в ранг с една година“.

На 20.01.2026 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед рег. № 8121К-266, с която наложил дисциплинарно наказание – „Отлагане повишението в ранг с една година“.

Заповедта е връчена на оспорващия на 21.01.2026 година и подписана от него с особено мнение-заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и при изтичане на всички преклузивни срокове.

Приложени са всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед № 8121К-266/20.01.2026 година на министър на вътрешните работи

представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.97 от ЗДСл орган- Министър на вътрешните работи, който е орган по назначаването и Дисциплинарно- наказващ орган за държавните служители в МВР.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица,работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител.

От доказателствата по делото е установено и не се спори , че към датата на издаване на заповедта лицето Д. М. е заемал длъжността- Министър на вътрешните работи.

Заповедта е издадена в писмена форма и е с предвиденото в чл.97,ал.1 от ЗДСл съдържание - трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган, дата на издаването,трите имена и длъжността на наказвания държавен служител,описание на извършеното от него нарушение, обстоятелствата,при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, видът и размерът на наказанието.

Неоснователни са твърденията на оспорващия и на неговия процесуален представител, че заповедта не отговаря на изискванията за форма и най- вече на нормата на чл.146,т.2 от АПК като не е мотивиран, защото ЗДСл е специален по отношение на АПК и нормата на чл.97 от ЗДСл сочи задължителните реквизити на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, измежду които не фигурира сочените от страна на оспорващия липса на мотиви и неотговарящо на изискванията за форма. Изрично в нормата на чл.97 от ЗДСл за визирани реквизитите на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и в тях липсва изискването за мотивираност.

При издаването на заповедта органът по назначаването е нарушил процесуалноправните разпоредби на ЗДСЛ, което е довело и до нарушаване на материално- правните.

Разпоредбата на чл.89,ал.1 от ЗДСЛ постановява, че за виновно неизпълнение на служебните задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания,като в алинея втора на същия текст са изчерпателно посочени видовете дисциплинарни нарушения.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието,„държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ,според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ,държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се

обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство. Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи „че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“

Установено е и не се спори, че оспорващият е заемал длъжността – Заместник -директор в ДПСК-МВР.

Следва да бъде посочено, че в хипотезата на налагане на дисциплинарно наказание Отлагане повишението в ранг за една година не е задължително свикването на Дисциплинарен съвет, тъй

като съгласно разпоредбата на чл. 96,ал.1 от ЗДСЛ преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5/понижение в по- долен ранг за срок от 6 месеца до една година и уволнение/, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.) Д. съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Д. съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. В 7-дневен срок от приемането на решението дисциплинарният съвет го представя заедно с преписката по делото на дисциплинарно наказващия орган./

Но след като е избрал да се образува дисциплинарно производство ,то същото е следвало да бъде проведено в съобразно правилата, посочени в ЗДСЛ.

От своя страна, в чл. 95 от ЗДСЛ е посочено, че във всяка администрация се създава дисциплинарен съвет в състав от трима до седем редовни и двама резервни членове, които са държавни служители. Най-малко един от редовните членове на дисциплинарния съвет трябва да е с юридическо образование, освен в случаите, когато в администрацията няма държавен служител с такова образование, като по силата на ал.2 Д. съвет се назначава от органа по назначаването за срок три години. В заповедта за назначаването се определят председателят и заместник-председателят, както и правилата за работа на съвета, а членовете на дисциплинарния съвет са несменяеми за времето на своя мандат, освен ако бъдат освободени от съвета по тяхно искане, бъдат дисциплинарно наказани или бъде прекратено служебното им правоотношение. Д. съвет разглежда дисциплинарните дела в състав от всички редовни членове на съвета. При отсъствие на редовен член, както и в случаите, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело, органът по назначаването определя кой от резервните членове трябва да го замести.

От анализа на правната норма е видно, че само органът по назначаването може да назначи Дисциплинарен съвет и тази норма не предоставя възможност на органа по назначаването да делегира тези свои правомощия на друг орган.

В конкретната хипотеза по нареждане на органа по назначаването, който е Дисциплинарно-наказващ орган е разпоредено на назначения и действащ Дисциплинарен съвет за срок от три години – същият е назначен с мандат от 02.12.2024 година, като органът по назначаването наредил Д. съвет да образува дисциплинарно дело срещу оспорващия за извършени от него дисциплинарни нарушения, като при образуването на дисциплинарното дело е допуснато нарушение на нормата на чл.96,ал.1 от ЗДСЛ, като същото е образувано със Заповед на Председателя на дисциплинарния съвет, а не от дисциплинарния съвет, което е съществено и е опорочило цялото проведено дисциплинарно производство.

Съгласно правилото на цитираната норма преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Независимо от обстоятелството, че не е било задължително свикването на Дисциплинарен съвет Дисциплинарно- наказващият орган е приел, че следва да се свика такъв, като е наредил на Дисциплинарен съвет по негово нареждане да образува дисциплинарно дело срещу оспорващия, но дисциплинарното дело не е образувано от Дисциплинарния съвет, а от неговия Председател, което е недопустимо и същият не притежава правомощия сам в качеството му на Председател да образува дисциплинарно

дело срещу оспорващия, а това право е предоставено по силата на закона на Дисциплинарния съвет. Това нарушение е съществено, тъй като компетентността за образуване на дисциплинарното производство изцяло е подменена и внася съмнение в безпристрастността на дисциплинарния съвет при вземане на решение относно въпроса дали служителят извършва дисциплинарни нарушения и съответното по вид дисциплинарното наказание, което следва да бъде наложено. **В този смисъл е РЕШЕНИЕ № 844 ОТ 23.01.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 13625/2015 Г., V ОТД. НА ВАС.**

Неоснователен е доводът на оспорващия, че Заповедта за образуване дисциплинарното производство е издадена от Министър на вътрешните работи, защото Заповедта за образуване е издадена не от Министър на вътрешните работи, а от Председател на Дисциплинарния съвет. От доказателствата по делото е видно, че Министър на вътрешните работи е наредил на Дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело, а не го е образувал със Заповед от 22.10.2025 година, както твърди оспорващият.

Що се касае до твърдението на оспорващия, че член на Дисциплинарния съвет е превишил правомощията си като е упражнил предварителен контрол над служителите и допуснал нарушение на Регламента за защита на личните данни, то настоящият съдебен състав намира това твърдение за неоснователно, тъй като на първо място, липсват доказателства оспорващият в хода на дисциплинарното производство да е поставил под съмнение или поискал въпросният член на Д. съвет да бъде заменен с друг поради някакво съмнение за пристрастие, а напротив не е направил такова твърдение в хода на дисциплинарното производство. На второ място, съдът не притежава правомощия да изследва дали член на Дисциплинарен съвет е превишил правомощията си, издавайки заповед на подчинени нему служители и дали същият е упражнил предварителен контрол, защото предмет на съдебна проверка е Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на конкретен служител-оспорващ в настоящото производство, а не действията на служител, включен в състава на Дисциплинарния съвет какъвто той е правил преди това, още повече, че косвен съдебен контрол в административното право е недопустим.

Дисциплинарното производство е започнало изначално при липса на надлежно образувано от надлежен орган, което е съществено нарушение и води до отмяна на заповедта на това основание, без да се разглежда спора по същество относно това имали извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на оспорващия или не.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че заповедта е издадена извън двумесечния срок от откриване на нарушението и същата следва да бъде отменена на това основание, тъй като още на дата 16.10.2025 година на Министър на вътрешните работи е станал известен нарушителят и нарушението, като е депозирана Докладната записка до него и е станало известно нарушението и нарушителят. На първо място, съгласно нормата на чл. 94, ал. 1 от ЗДСЛ дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, като за най-ранна дата на откриване на нарушението може да се говори, когато органът, компетентен да наложи наказанието е събрал доказателства за нарушението и нарушителя, а това в конкретния случай е станало на дата 19.12.2025 година, когато до Дисциплинарно-наказващия орган е предоставено Решението на Дисциплинарния съвет, като двумесечният срок е започнал да тече от тази дата и съответно на това изтичащ на дата 19.02.2026 година, а Заповедта е издадена на 20.01.2026 година в рамките на този двумесечен срок от откриване на нарушението и нарушителят. Едногодишният срок от извършване на нарушенията не е изтекъл, като нарушенията са извършени на дата 15.10.2025 година Няма как да се приеме за начална дата 16.10.2025 година – когато е депозирана до органа по назначаването Докладната

записка, защото към този момент още органът по назначаването не е имал доказателства за виновността и отговорността на служителя, а това се е установило в хода на образуваното дисциплинарно производство.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че не са му приети писмените обяснения, защото от доказателствата по делото е видно, че органът по назначаването е изслушал оспорващия на дата 08.01.2026 година, за което е съставен протокол. Наред с това съгласно чл.93, ал.2 от ЗДСЛ когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество, като органът по назначаването може да приеме писмените обяснения на служителя или да го изслуша, като двете са в условията на алтернативност, а не на кумулация и законодателят е използвал съюза / или /. Нещо повече дори – на оспорващия е дадена възможност да депозира своите писмени обяснения и възражения, упражнил е това свое право, като същите са приети от страна на Дисциплинарно- наказващия орган на дата 12.01.2026 година и е изслушан от Дисциплинарно- наказващия орган, за което съставен протокол.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на оспорващия е неправилно ангажирана, което предпоставя отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива само за претендираното от оспорващия адвокатско възнаграждение, но преда да бъде определен техният размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването. Договореното възнаграждение е в размер на 600 евро-заплатено в брой при подписване на Договора за правна защита и съдействие, а съгласно чл.8,ал.3 от Наредбата за заплащане на адвокатската работа- за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева, като договореното възнаграждение е в размер на 600 евро, платено в брой при подписване на договора и надвишава минималния размер от 511,29 евро, като адвокатът само е депозирал жалба до АССГ, без да се яви, проведено е едно съдебно заседание, в което адвокатът не е взел участие в производството и договореният размер от 600 евро не съответства на оказаната правна помощ и защита. По силата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В конкретния случай, съдебният състав намира, че са налице основания за намаляване на адвокатското възнаграждение на адвоката и цената на адвокатската защита следва да бъде намалена.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от

процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №8121Н-266/20.01.2026 година на Министър на вътрешните работи, с която последният на основание чл.90,ал.1,т.3 от ЗДСЛ наложил дисциплинарно наказание-“ Отлагане повишението в ранг с една година“ за извършено нарушение на чл.89,ал.2, т.1 и чл.89,ал.2,т.5 от ЗДСЛ на М. А. Д. на длъжност- Заместник- директор в ДПСК- МВР.

ОСЪЖДА МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ДА ЗАПЛАТИ НА М. А. Д. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 511,29 ЕВРО/ 1000 ЛЕВА/РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МВР.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК ,ВР С ЧЛ.124,АЛ.1 ОТ ЗДСЛ.

СЪДИЯ: